

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

Ilepos

19 d.

Ketvirtadienis

Nr. 82 (3972)

Kainos 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

IŠVADAVIMO METINĖS

Liepos 15 dieną sukako 35-osios metinės, kai buvo švaduoti Anykščiai. Tos dienos išvakarėse Anykščių kultūros rūmuose susirinko anykšėnai — Didžiojo Tėvynės karo dalyviai, buvę partizanai, ryšininkai. Juos jaunimas pasitiko su gėlėmis, prisegė atminimo kaspinus.

Prezidiume metinių progą atvykę Anykščių vaduotojai V. Sepeliovas, K. Dudorevas, Didžiojo Tėvynės karo dalyviai B. Puteikis, M. Korol-Megkova, V. Barkauskas, V. Radušis ir kiti.

Nuskambėjo Tarybų Sąjungos ir Lietuvos TSR himnai. Pranešimą apie tas atmintinas dienas, kai Lietuvos TSR ir Anykščių rajonas buvo išvaduoti iš vokiečių fašizmo, padarė LKP Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius D. Grabusovas.

Rajono komjaunuolių, pionierių ir spaliukų atstovai išnešė vainikus ir padėjo ant Anykščių krašto vaduotojų kapų.

Vakaras „Tos atmintinos dienos“ tarytum nukėlė višus prieš 35-rius metus. Didingai nuskambėjo A. Aleksandrovo „Sventasis karas“. Prisiminimus papasakojo Didžiojo Tėvynės karo dalyvė, 1940 m. komjaunuolė Sonia Ceponienė. Anykščių kultūros rūmų skaitovai skaitė P. Sirvio ir kitų poetų eiles, ekrane bėgo kadrai iš kino filmo „Jie kovėsi už Tėvynę“.

Vakaro dalyviai šiltai sutiko svečius LTSR liaudies artistą Romaną Marijošų ir LTSR nusipelnusią artistę Haliną Znaidzilauskaitę. Nuotaikingai skambėjo R. Marijošiaus dainuojamos Didžiojo Tėvynės karo metų dainos.

Tą vakarą anykšėnams grojo atvykusių karių pučiamųjų orkestras.

P. Vytėnas,
E. Vidugirytė

Koks rūpestis, tokie rezultatai

Kaimie šiandien karšto darbyčio metas — visomis šalimis gausinama ošarų oazė, žemdirbiai ir jų talkininkai stengiasi padaryti viską, kad gyvuliai žiemotų socialiai ir nepriklaistingi. Bet gyvulininkystės produkcijos gausumą ir augimą užtikrina ne vien kupinos pašarų daržinės bei tranšėjos — nenugincijamas vaidmuo čia tenka ir gyvulių reprodukcijos klausimams. Deja, kai kuriuose rajono ūkiuose į tai vis dar žiūrima per dūmą aplaidžiai. Neatsilikdami šiomis dienomis į rajono žemės ūkio valdybą dalykiškai pokalbiui buvo sukviešti eilės itin prastai gyvulių reprodukcija besirūpinančių ūkių vadovai ir vyriausieji zootechnikai.

Nerimauti yra ko. Pavyzdžiui, kaip prognozuoja Naujasodžio tarybinio ūkio šeimininkai, šiemet šiečia iš kiekvieno 100 laikomų karvių tikimasi gauti tik po 70 veršelių. Suprantama, kad tokia padėtis daugiau negu nenormali, nes jos pasekmės tiesiogiai atsiliepia ir pieno gamybos rodikliams bei jo savikainai, ir penimų galvijų augintojų užmojams, ir savalaikiam bandos atnaujinimui bei papildymui.

— Bėdos priežastys slypi pačiame ūkyje, — posėdyje tiesiai pareiškė reikalus Naujasodyje išsamiai gvildinęs Anykščių tarpukinės galvijų sėklinimo įmonės direktorius Vladas Kajėta.

Visų pirma, nesavalaikiai ir neatsakingai atliekami karvių tyrimai veršingumui nustatyti. Dar daugiau — faktai byloja, jog yra gana daug karvių, kurios po sėklinimo buvo pripažintos veršingomis ir užleistos, tačiau atėjus veršėjimui laikui išaiškėjo, kad jos bergždžios. Panašūs kuriozai ne vieninteliai. Antai, tikrinimo metu vėgti pastebėta visa eilė karvių, kurios tikrai apsiveršavo, ką liudija ir iš jų gyvu-

lių melžiamas pienas, bet štai kažkur be pėdsakų „išgaravo“ jų atsivesti veršeliai. Nepavydėtina bandos prieauglio dalia ir pačiose fermose: gardeliai apūžę, nehalinti, nedezinfekuoti, neretai veršeliai girdomi vos du kartus. Dėl to jie yra silpni, viduriuoja. Kur veda toks abuojumas, iliustruoja skaičiai — iš 257 šiemet gimusių veršelių gyvų teliko 170. Pagal paskaičiavimus jų išsaugojimas Naujasodyje siekia vos 66 procentus. Be to, yra realus pagrindas manyti, jog ir tas rodiklis tikrumoje žemesnis, nes ūkyje kartais kritę tik ką gimę veršeliai neužpajamojami. Negeras mintis žadina ir tai, jog šešiasdešimčiai šiemet apsiveršavusių telyčių gimė net 28 negyvi veršeliai. Ar tik čia nedvelkia klastotė, juolab, kad visiškai neaptikta jokių ta negandą patvirtinančių dokumentų. Matyt, būtų pravartu, kad tiek šia, tiek kitomis naujasodiečių „paslaptimis“ išsamiai pasidomėtų rajono žemės ūkio valdybos atitinkami darbuotojai.

— Aš net nežinojau, kad reikalai šitaip pakrypę, — tiek posėdyje legalėjo paaiškinti Naujasodžio tarybinio ūkio direktorius Edmundas Buožis.

Panašiai teisintis mėgino ir trečias mėnuo čia dirbantis, bet dar lig šiol nesukubęs į ūkio rūpesčius pasineręs vyr. zootechnikas Vilius Balčiūnas.

Ne ką geriau galvijų produkcijos klausimus sprendžiant ir „Nevėžio“ kolūkio fermų darbuotojai. Antraip neaktų konstatuoti to nerimastingo fakto, jog, lyginant su pernykščių metų pirmuoju pusmečiu, šiemet iš kiekvieno 100 karvių gauta visa dešimtimi veršelių mažiau. Ir rajono žemės ūkio valdybos vyr. zootechniko A. Kalinausko, ir esamą patėję „Nevėžyje“ analizavusios

Pasvalio tarprajoninės veislininkystės įmonės Anykščių filialo vedėjos Genovaitės Serepkiienės įsitikinimu, ūkyje pastebėtų blogybių šaknys pirmiausia aptinkamos neteislinai aplaidžiam vietos gyvulininkystės specialistų darbui. Ypač daug karvių tiesos žodžių posėdyje teko išklaušyti ūkio vyr. zootechnikui Povilui Tebeliškiui. Šio specialisto naujoku nepavardinsi, tačiau darbinė veikla jį kol kas charakterizuoja kaip didesnės iniciatyvos, reiklumo aplinkiniams ir visų pirma pačiam sau stokojantį darbuotoją. Tiesa, didumą bėdų P. Tebeliškis šiandien linkęs užklausti tuo, kad ūkis neturi zootechniko selekcininko, o jis pats to darbo, atseit, neišmanas. Nuostolį kelia ne tiek vyriausiojo gyvulininkystės specialisto lūpose taip dažnai sklandantis žodžiai „nežinau“, „nemoku“, kiek klaidingas žmogaus įsitikinimas, kad šitai jam gali dalinai pateisinti ne visada savalaikius ir pakankamai kvalifikuotus praktinius veiksmus. Sena tiesa skelbia, jog norint vadovauti, kontroliuoti, analizuoti, pirma būtina pačiam gerai išmanyti reikalo esmę. Kitaip tariant, nežinai, nemoki — iššok, mokykis. Bet kalba ne tik apie tai, nes ūkyje ganėtina trūkumų, kurių tikrai nesusiesi su žinių ar išsilavinimo stoka, tačiau juos čionykščiai kažkodėl pastebi tik tuomet, kai kas nors iš pašalies pirštu parodo. O juk čia tėra tik dvi galvijų fermos, abiemis vadovauja atskirai paskirti vedėjai, reigis, niekas neturėtų didžiai persidirbti. Tik tikrovė byloja ką kita: jau kuris laikas nebepildomi karvių apsiveršavimo-sukergimo grafikai, nepastoviai sudaromi sėklinimo planai, karvės laiku nepatikinamos veršingumo ir

ginekologinių susirgimų išaiškinimo atžvilgiu, fermose pieno apskaita nelyginama su praėjusių metų rodikliais, nevisuomet daromos pieno analizės, nereti atvejai, kai tie duomenys surašomi tiesiog „iš galvos“. Tai toli gražu ne viskas. Gyvulių apskaita taip sujaukta, kad kai kurios jau prieš metus laiko parduotos karvės papičiuose dar egzistuoja kaip tebesančios. Arba štai atskiros šnekos reikėtų, kad ir išsamiau paanalizuoti priežastis, dėl kurių prarasta bene trečdalis visų veršelių.

Yra apie ką rimtai pagalvoti ir levaniškėčiams. Nors pastaruoju metu pieno gamybos reikalai čia nekelia didelio susirūpinimo, pieno primilžiai vieni geresnių rajonų, tačiau ryškios spragos organizuojant savalaikių karvių bei telyčių apseklimą, nepateisinamai blogas karvių rūšių išaiškinimas, taipogi eilė kitų vengtinų negerovių realiai graso, jog skubiai ir iš pagrindų neišgyvendinus visų bėdų — apie šiandieninę šlovę rytoj tebus galima nebent pasvajoti...

Žemdirbiui rūpesčių niekuomet netrūks, juo labiau šiandien, kai taip sunkiai lenka gausinti žiemai ruošiamų pašarų išteklius, kai jau pradedam skaičiuoti dienas iki javakirčių palytų į penkmčio ketvirtųjų derlių atiduosiančius laukus. Bet tarp visų šios dienos aktualijų, — kaip posėdyje reikliai pastebėjo rajono žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas P. Marčiukas, — į vieną gretą būtina pastatyti ir visuoliną rūpestį savalaikiam bandos reprodukcijos klausimų sprendimui. Dar pats vidurvasaris, dar yra laiko kai kurioms spragoms užtaisyti.

L. Vaitonis
„K. d.“ koresp.

Vieni padėjo darbu, kiti pažadais

Baigę sėtinų žolių sudorojimą, staričiai ėmė šienauti pakrūmes, balutes, griovių šlaitus. Suprasdami, kad šiemet itin sunki padėtis ruošiant pašarus ir kiekviena žaliosios masės tona brangi, į darbą su dalgiais ir grėbliais išėjo ir pensininkai. Pūkiai darbavosi A. Kubilius, K. Dudikas, A. Bernadišius ir dešimtys kitų, jau išėjusių į užtarnautą poilsį kolūkiečių. Žaliąją masę ruošė kasdien net iki 60 kolūkio žmonių. Bet šienavimas tarpukrūmėse ir balokšniuose reikalauja daug darbo rankų. Dalgiais nupjautą žolę reikėjo sugrėbti ir išnešti į vietas, kur gali privažuoti technika arba bent arkliai vežimai. Todėl labai pravartu buvo ir talkininkų parama. Staričiai yra dėkingi rajono LDT vykdomojo komiteto socialinio aprūpinimo skyriaus darbuotojams. Vadovaujami skyriaus vedėjo V. Kernagio, talki-

ninkai iš socialinio aprūpinimo skyriaus darbavosi tartinai ir našiai. Jie sugrėbė ir išgabeno iš krūmų bei balokšnių daugiau kaip 100 tonų žolės. O juk talkinant kolūkiui, šiems darbuotojams teko atlikti ir savo tiesioginį darbą, galbūt, dėl to teko ir dar teks kurį laiką padirbėti ir po darbo valandų. Bet jie supranta, kokią svarbą turi kiekviena pašaro tona ir pasidarbavo ūkyje tikrai nuoširdžiai. Talkininkų padedami staričiai papildė pašarų išteklius 900 tonų žaliosios masės. Jie laukė talkininkų ir iš Troškūnų apylinkės bei Anykščių Meioracijos įrenginių eksploatavimo valdybos. Laukė ir nesulaukė. Taigi, paramą žadėjo trys organizacijos, o padėjo tik viena...

A. Eiva

K. Staro kolūkio pirmininko pavaduotojas
R. Navašinskas
Pirminės partinės organizacijos sekretorius

TĖVŲ PĖDOMIS

Skiemonių kolūkyje visi didžiuojasi pirmaujančiu penimų galvijų prižiūrėtoju Juozu Eismontu ir jo žmona, taip pat gyvulininkystės darbuotoja Emilija. Pirmųjų tėvų pavyzdžiu seka ir sūnūs. Alvydas, grįžęs iš Tarybinės Armijos, gimtajame kolūkyje liko dirbti vairuotoju. Vainas — daugkartinis socialistinio lenklyniavimo nugalėtojas, jo nuotrauka puošia kolūkio garbės lentą. Antrus metus kolūkyje sėkmingai mechanizatoriumi dirba komjaunuolis Rimantas Eismontas. Kolūkyje liko ir trečiasis Eismontų sūnus — Gintautas kuriam patikėta vairuoti lengvąja automašina.

B. Valys

Rajono traktorininkai, pasiekę geriausią rezultatą per 1979 m. I pusmetį

Ūkio pavadinimas	Traktorininko pavardė	Traktoriaus markė	Pamainos išdirbis sut. et. ha	Išdirbta nuo metų pradžios sut. et. ha	Sutaupyta degalų nuo metų pradžios kg.	Sutaupyta normos proc.
„Anykščių šilėlis“	Strazdas Albinas	K-700	34	2036	985	6,8
„Atžalynas“	Palavenis Stasys	T-150k	23	1895	341	11
Raguvelės taryb. ūkis	Laurikėnas Romas	T-150k	20,2	1658	650	9
„Aukštakalniš“	Urbonas Algis	T-74	12,6	1421	1983	20
Surdegis	Bartulis Rimas	T-74	6,7	1435	286	7,1
„Atžalynas“	Vainonis Edmundas	T-74	12	1066	476	26
Cerniachovskio	Adamonis Anicetas	MTZ-80	8,8	1230	857	14,8
„Aušra“	Paršiukas Algis	MTZ-80	9,9	1131	1059	18
Svėdasai	Giedraitis Bronius	MTZ-50L	8,2	1081	522	8
„Anykščių šilėlis“	Burneika Antanas	T-16	2,6	239	269	17,7

Žemės ūkio valdyba

TSKP agrarinė politika vykdoma

SPRESDAMA strateginį uždavinį — patikimai aprūpinti šalį maisto produktais ir žemės ūkio žaliavomis, partija nuosekliai vykdo kursą, kuriuo siekiama visokeriopai stiprinti materialinę-techninę žemės ūkio bazę, didinti žemdirbių ir gyvulininkystės efektyvumą. Ypač daug reikšmę čia turi darbas su kadrais, taip pat su vidurinės grandies vadovais. Juk kaip tik jie tiesiogiai vairuoja gamybinį procesą kaime, auklėja kolektyvus, mobilizuoja juos, kad planai ir įsipareigojimai būtų sėkmingai įvykdyti.

Pastaraisiais metais mūsų šalyje daug nuveikta stiprinant žemės ūkio kvalifikacinius kadrais. Tačiau vidurinėje ir žemutinėje grandyse problema dar tebėra opi, skyrių, brigadų, fermų vadovų rengimo lygis atsilieka nuo gyvenimo reikalavimų.

Štai kodėl po partijos XXV suvažiavimo TSKP Centro Komitetas apsvaistė keletą klausimų, susijusių su kaimo stiprinimu kadrais. Didelį vaidmenį sprendžiant šią problemą vaidina TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimas „Dėl papildomų priemonių, skatinančių žemės ūkio specialistus pereiti dirbti į skyrių, brigadų, fermų ir kitų vidurinės gamybos grandies padalinių, kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose vadovais“ ir neseniai priimtas nutarimas „Dėl papildomų priemonių kadrams įvairinti RTFSR Nejuodžemio zonos žemės ūkyje“.

Kaime dabar dirba daugiau kaip 2 milijonai specialistų, jų tarpe 780 tūkstančių aukščiausios kvalifikacijos darbuotojų. Kiekvienam

tarybiniam ūkiui tenka vidutiniškai 33, o kolūkiui — 19 specialistų. Jie daug išmano,

yra sukaupę patyrimą ir todėl sugeba teisingai ir greitai spręsti bet kokius, net sudėtingiausius klausimus.

Pamokantis darbo su kadrais patyrimas sukaupias Rostovo srities ūkiuose. Čia visiems kolūkiams ir tarybiniams ūkiams dabar vadovauja specialistai, baigę aukštąjį ir vidurinį žemės ūkio mokslą. Vidutiniškai kiekviename ūkyje dirba 36 diplomuoti agronomai, zootechnikai, inžinieriai, ekonomistai. Daug nuveikta stiprinant kadrais skyrius, brigadas, fermas. 1971 metais šiuose padaliniuose dirbo 1600 specialistų, o šiuo metu jų skaičius padidėjo dvigubai. Be to, daugiau kaip 700 vidurinės grandies vadovų — praktikų, kurie teigiamai užsirekomendavo gamyboje, studijuoja aukštesiose mokyklose ir technikuose.

Labai atsakingai kadrų problemą partijos Ki-

rovo srities Kotelnickiaus rajono komitetas. Čia sukurta vieninga masinių profesijų kadrų, taip pat brigadininkų, skyrių valdytojų, fermų vedėjų ir kitų vadovų, mokymosi sistema. Geriausių rajono kolūkių ir tarybinių ūkių pagrindu įsteigtos pir-

nino kolūkio valdyba ir parlinė organizacija. Ūkyje daugiau kaip šimtas specialistų, ir visi jie mokosi teoriniuose seminaruose, jiems rengiamos mokslinės-praktinės konferencijos. Kartą per metus specialistai ir padalinių vadovai alestuojami.

baigę srities mokyklas Sverdlovskė ir Permėje.

Bet, kaip žinoma, ne tik nuo išsilavinimo priklauso sėkmingas specialistų, žemutinių gamybos grandžių vadovų darbas. Kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose, kur iš tikrųjų galvojama, kaip įvir-

kad iš tokių ūkių kadrai paprastai neišvyksta į miestus, jie tvirtai įsikuria kaime, sėkmingai dirba.

Dabartiniame žemės ūkio vystymo etape pats gyvenimas reikalauja, kad partinės, tarybinės ir profsąjungų organizacijos bei ūkiniai organai skirtų ypač daug dėmesio kaimo pertvarkymui, būsių sąlygų ir kultūrinių bei buitinių sąlygų kaime gerinimui. „Siandien...“ pasakė L. Brežnevą TSKP CK 1978 metų liepos plenume, — klausimas gali būti keliąms tik taip: kaimo darbo žmonių būtų ir buitinių poreikių, padidėjusių kultūrinių poreikių tenkinimu ūkių vadovai, partiniai komitetai, tarybiniai ir profsąjungų organai turi rūpintis ne mažiau, negu gamybos plėtimu“.

Partija laiko vienu iš mūsų svarbiausių uždavinių — sujungti žemės ūkio gamybą su kultūra, suprantama plačiausia žodžio prasme kaip darbo, buities, žmonių savitarpio santykių kultūra, kaip atidumas kadrui — mokslinės-techninės pažangos skleidėjams kaime.

V. Aleksejevas
Istorijos mokslų kandidatas
(ELTA)

Vidurinės grandies kadrai

mūsų patyrimo mokyklos, organizuotas specialistų stažavimas. Veikia žemės ūkio žinių universitetas. Jame mokosi įvairūs vadovaujantieji darbuotojai.

Kaip žinoma, gerus gamybos organizatorius iškelia ir ugdo praktinis darbas. Bet pradėti jį greitai susiorientuoti — visada sunku. Ypač tiems, kurie atėjo dirbti į fermą arba brigadą iš aukštesios mokyklos. O šalies aukštesios mokyklos ir technikumai kasmet duoda žemės ūkiui maždaug 200 tūkstančių diplomuotų specialistų. Tai — kolūkių ir tarybinių ūkių aukso fondas. Tačiau kol pradėdantieji taps prityrusiais technologais ir gamybos organizatoriais, jiems reikia kasdien padėti.

Jauniems kadrams rūpestingai padeda, jų kurybinę pažūrą į darbą, naujovės jautimą ugdo Tulos srities Novomoskovsko rajono Le-

bulina paminėti vadovus praktikus, kurie jau seniai dirba, bet specialių mokslų savo laiku nebaigė. Kažin ar reikia skubėti, kaip kartais daroma, juos nušalinti nuo postų. Svarbu ugdyti veteranų poreikį semtis naujų žinių. Daugeliui jų nevalia ir dabar, sulaukus brangaus amžiaus, pasinokyt. Šia kryptimi nemažai darbuojasi Permės srities partiniai ir ūkiniai organai. Tarybiname ūkyje-technikame „Uralec“ kelia savo kvalifikaciją daugiau kaip 200 praktikų, o technikumų ir aukštųjų mokyklų neakivaizdinuose skyriuose studijuoja maždaug 400 žmonių. Daugiau kaip 170 gamybinio padalinių vadovų-praktikų

tinti kadrus, kaip organizuoti darbą, kad jie galėtų dirbti, naudodami visas jėgas ir visą sumanumą, tokiose ūkiuose daug dėmesio skiriama ne tik mokymosi organizavimui, bet ir kasdieniniams specialistų poreikiams, jų darbo, buities ir laisvalaikio sąlygų gerinimui. Tokiuose ūkiuose, rūpinantis gamybos plėtimu, jos efektyvumo didinimu, kartu daroma visa, kas įmanoma, kad kaimuose kiltų kultūrinio gyvenimo lygis. Specialistams, kaip, pavyzdžiui, Novgorodo srities Borovičių rajone, statomi nauji namai su reikiama palogumais, negailima lėšų prekybinio, transportinio ir medicininio aptarnavimo sistemai plėsti. Ir dėlšingai,

Pionierių stovykloje „Draugystė“

Idomiai ir turiningai savo atostogas pionierių stovykloje „Draugystė“ leidžia rajono žemės ūkio darbuotojų vaikai. Pionieriams ir spaliukams organizuojama daug įvairių susitikimų, išvykų, sporto renginių, žaidimų. Į namus mažieji stovyklautojai grįžta pailsėję, sužinoję daug naujo. Pirmoje pamainoje berniuku ir mergaitių laisvalaikio organizavimu rūpinosi būrių vadovai bei auklėtojai pedagogai R. Glumbokaitė, A. Rimavičius, M. Davainytė, V. Kaulakytė, A. Simonavičiūtė, V. Gražienė ir eilė kitų. Antrąją pamainą anykštėnams į talką atėjo Vilniaus Valstybinio pedagoginio instituto studentai.

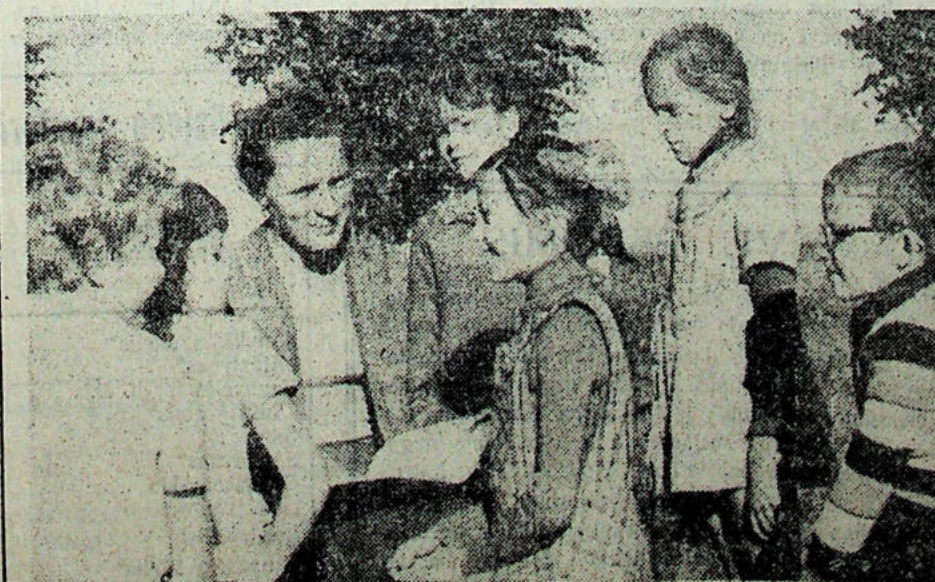
Si rajono žemės ūkio darbuotojų profsąjungos organizuojama stovykla

Stovyklos viršininkas Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos fizinio lavinimo mokytojas Petras Kulikauskas (dešinėje) kartu su stovyklos fizinio lavinimo vadovu Robertu Kastečka aptaria sporto renginių planą.

veikia nebe pirmus metus. Joje savo atostogas praleidžia šimtai

žemdirbių vaikučių. Stovykla „Draugystė“ dar veiks visa liepos mėnesį.

Su naujais savo auklėtiniais Dabužių aštuonmetės mokyklos mokytoja Virginija Vyt. Bagdono nuotrauka Gražienė.

Mūrininkų meistriškumo mokykla

Komunalinio ūkio ministerijos Respublikinio statybos ir remonto tresto statybos ir remonto organizacijos daug dėmesio skiria remonto ir statybos darbų kokybei.

Viena iš priemonių kokybei gerinti yra kasmet ruošiamas respublikinė apžiūra geriausiai kompleksiskai kapitališkai suremontuotam gyvenamajam namui išaiškinti. Ši apžiūra kasmet tampa vis populiarese, organizacijos apžiūrai registruoja net po kelis remontuojamus namus.

Anykščių statybos ir remonto valdybos kolektyvas taip pat kasmet dalyvauja šioje apžiūroje, pasiekdamas neblogų rezultatų. Tik gaila, kad apžiūrai jie registruoja po vieną namą.

Kad suremontuotas ar naujas namas komisijos, o svarbiausia pačių gyventojų, būtų gerai įvertintas, reikia, kad kiekvienam namo detale būtų padaryta taip, kaip to reikalauja statybos menas ir palirtis, sukaupia bendraujant su kitais statybininkais.

Nunai rajonuose ir kaimuose daugiausia stato mūrinius namus, namo sienos privalo būti tiesios, tvirtos ir gražios, tada ir namas bus jaukus. Tačiau mūriniams sunkus rankų darbas.

Mechanizmai užkelia plytas ant statomo namo, tačiau plyta į sieną gali padėti tik mūrininko rankos. Dėl sunkaus darbo dar neretai mūrininkai, ypač jauni, pasitaikius progai, keičia savo profesiją. Dėl šios priežasties auksarankių virtuozų mūrinių statybos, ir remonto organizacijose nedaug. Norėdami, kad jų vis daugėtų.

Ruošti aukštos kvalifikacijos mūrinius, kelti jų meistriškumą padeda kasmet rengiamos respublikinės meistriškumo mokyklos, į kurias suvažiuoja geriausias mūrinių grandys, savo organizacijose laimėjusios prizines vietas. Kasmet šiose mokyklose dalyvauja mūrinių ir iš broliškių respublikų, ir labai gerai apie šias mokyklas atsiliepiama.

Meistriškumo mokykloje mūriniškai privalo atlikti konkursinį darbą, t. y. ne ilgiau kaip per 3 valandas 45 minutes dviese gražiai išmūryti 5 kubinius metrus sienos ir išlaikyti teorijos egzaminą. Geriausiai pripažinti mūriniškai privalo pademonstruoti savo darbo metodus, paaiškinti, kaip jie to meistriškumo pasiekė. Norintieji pasimokyti gali padirbėti kartu su geriausiais mūrinių. Po to vyksta seminaras, aptariami mūrinių darbo klausimai.

Pasirinkdami vietą mūrinių meistriškumo mokyklai, ieškome, kur būtų statomas pakankamai gražus ir didelis namas, kuriame galėtų tilpti iki 20 mūrinių

grandžių, o taip pat, kad būtų ko pasimokyti ir organizacijoje, rengiančioje mokyklą. Malonu pažymėti, kad ši meistriškumo šventė Anykščiuose ruošiamą jau trečią kartą. Virš gyvenamųjų namų kvartalo varžybų vėliava jau plazdėjo 1975 ir 1978 metais. Siemet liepos 24 dieną ji suplazdės Jar kartą, kaip ir anksčiau, susirinks geriausi komunalinio ūkio mūrinių ne tik iš mūsų respublikos. Jau turime paraišką iš Moldavijos TSR Tiraspolio mūrinių, kurie atvažiuos pasimokyti.

Varžybų vėliavą pareis Kapsuko statybos ir remonto valdybos mūrinių, praejusiu metų konkurso nugalėtojai.

Pernai anykštėnai V. Cholinai ir E. Simaška, vadovaujami darbų vykdytojo S. Jurkėno, sieną išmūryjo greičiausiai — per 2 valandas ir 12 minučių, aplenkdami antrais baigusius kapsukiečius net 47 minutėmis, tačiau susumavus visus rodiklius, jiems buvo pranašinta trečioji vieta.

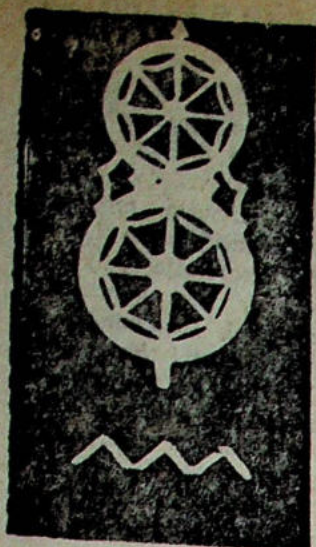
Užbaigę meistriškumo mokyklą, jos dalyviai apžiūrės Anykščiuose įdomesnius pastatus ir suremontuotus namus, o taip pat aplankys literatūrines Anykščių krašto vietas.

Noriši palinkėti sėkmės anykštėnams, ruošiantiems šį įdomų ir svarbų renginį.

A. Misiukas
Respublikinio statybos-remonto tresto Techninio skyriaus viršininkas

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

2 pal. 1979, VII 19

KIEK pagrindinių šakų turės medis, visas paimsis iš metalo. Vėliau joms tereikia augti ir stiprėti. Komės norime išmokyti žmogų visam gyvenimui, visko turime mokytį šeimoje.

J. Komenskis (1657 m)

Užauginti vienuolika vaikų — tai ne vienuolika pavelsių nutapyti, už kuriuos galima toli išgarsėti, tai ne skulptūrų ansamblį iškalni iš kiekiausio granito. Užauginti tokį pulką, išmokslinti, pastatyti ant kojų... tam reikia paaukoti visą gyvenimą. Didelė šeima — tai tėvų didelis gyvenimas, turtingas, kunkuliuojantis, verdantis, nes vaikai ne tik džiaugsma neša — vaikai tai ir nemigo naktys prarymos prie sergančio lovytės (kas gi nėra sirgęs?), tai kasdieninis amžinas nerimas — gali susižeisti, po mašina pakliūti, tai nuolatinis rūpestis — vienam reikia batų, kitai — suknytės, tai amžinas laukimas — lauki, kol užaugs, lauki, kol baigs mokslus, o paskui langus pražiūri belaukdamas, kada į svečius atbildės. Didelė šeima — tai ne tik daug lovų, daug šaukštų, daug patelių ir batų, didelė šeima — tai sudėtinga ir dažnai nelengva kasdienybė. Kas neaugo didelėje šeimoje, tam nelauku

Lietuvos mada bus atstovaujama Plovdivo rudens mugėje Bulgarijoje. Vilniaus Modelių namų specialistai paruosė turtinę vaikų, moteriškų ir vyriškų drabužių kolekciją. Ypač patrauklus moteriškas vakarinis tulinas. Jame panaudoti tautiški motyvai.

NUOTRAUKOJE: demonstruojami naujieji moteriški kostiumai.

T. Zebrasuko nuotr. (ELTA)

isivaizduoti rytą, kai visi eukyla: vieni skuba į mokyklą, kiti — į darbą... sėdasi už stalo tryliką žmonių. Paskui vienu laiku šmakšt ir išuštėja namai... Tik motina lieka ruošti pietus. O kai prasideda skalbimas... tik sukis.

Šiandien jaunos šeimos retai turi svaioja užauginti dešimt, nors septynis, penkis vaikus.

— Ką jūs, jaunikaitei, norite turėti šeši vaikus, — retoriškai paklaustume dažnas, — tai gyna nesamone. Kuo išmaitinsi, kur lovytes sustatysi?

DUONA BUVO SKANI

— Geriau auginti vieną, — mėgsta filosofuoti šiuolaikinės jaunos mamos, — ir oaks neskursi, ir vaikas bus laimingas. Auginsi septynis — užsidarysi visus kelius: neturėsi laiko nueiti į teatrą, nevažiuos į kurortą, net skanėsto neparagausi.

Bet dabar gyvenimas vis dažniau verčia susimąstyti: kažin ar sotus, visko pertekęs vienturtėlis bus laimingas, ar jis atneš laimę tėvams. O gal užaugs gausioje šeimoje laimingesnis?

„Aš be galo laimingas, kad užaugau gausioje šeimoje, — sako Antanas Janonis, — kad užaugome šeši broliai ir penkios seserys. Anksčiau sužinojau duonos kainą, išmokau ją branginti, pasidalinti su kitu. Anksčiau pajutau prakaito kvapą, darbo džiaugsmą. Laimingas, kad turiu tiek daug brolių ir seserų, kad turiu lokius puikius tėvus“.

Duktė Alma, dabar jau turinti savo šeimą, kalba: „...po tėvų stogo išmokau saikingai gyventi, išmokau valgyti — duonos trupinėlį mūsų šeimoje niekas nenūžerė į kiaušius kibirą, nepė-

plėšė ir nesutepėme drabužių. Stebina mane kai kurių bendradarbių (ji dirba statybininke) barbariškas mintis po kojomis tai, ką sukūrė kiti“.

Aldona, tik baigusi vidurinę, dar nežinanti, kur sparnelius nuleis, prisimena, kad „...mūsų šeimoje gyveno šventas tiesumas kiekviename žodyje, niekada nesu smelavusi — nei juokais, nei iš tikrųjų. Man net gėda už draugus, kurie net nerausdami meluoja. Visi šeimoje išmokome tylėti. Tik dabar supratau, kad tylėjimas — tai didelis menas“.

Skundžiasi, andai, vienturtėlio mama, kad vyras sirguliuoja, o sūnus jau berniokas, bet prie darbų prisiprašyti negalinti — dienų dienas bastosi, žvejoja, maudosi, saulėje kaitinasi. Vienai tenka plušėti, namų ūkį tvarkyti. Pareini iš kolūkio, o namuose šimtas darbų laukia. Jam ne tik valgyt padaryk, bet ir šaukštą padėk!

Išsikalbėjau su sūneliu, dailiai nuaugusiu, miestieškos išvaizdos jaunikaite: — Kodėl mamai nepadedi?

Kodėl neini dirbti į kolūkį, kai daugelis net miestiečių plūša runkelių lauke?

O jis: — Man atostogos... reikia pailsėti. Mama sakė, jei baigsiu be trejetų, tai galėsiu neiti į kolūkį dirbti. Ir koks ten, kolūky, darbas — daržus ravėti, akmenis rinkti. Leistų prie technikos, dar gal susigundytiau.

Taip iš mažens vienturtėlis vengia darbo. Gal tas žodis ir nelinka — jis, tiesiog, neįprato dirbti, neįmoko džiaugtis darbu, pajusti darbo troškulį.

Kaip nekeista, bet dabar dažnas ir kaimo vienturtėlis mąsto: „Būsiu gydytojas, inžinierius... kam man akmenis rinkti. Tegul renka dvejetukininkai, tegul jie pratinasi prie sunkių darbų...“ Taip iš vaikystės įsikala į galvą — mokausi gerai, vadinasi, sunkių darbų dirbti nereikės. Įpranta tik imti... Duoti? Jis gyvenime neturė-

MUSU, MOTERIMS

Neblėstanti šypsena

Prekybininkas — tai tarpininkas tarp gamintojo ir vartotojo. Šiandieniniai gamybos tempai, jos modernizavimas, atrodo, turėtų palengvinti prekybininkų darbą. Tačiau ir prekybos sfereje didėja reikalavimai, ypač dar pasigendama prekybos kultūros. Pirkėjai reikalauja didesnio atidumo. To dažnai dar pasigenda pirkėjai, kai juos aptarnauja jauni prekybininkai. Aukštos prekybos kultūros jie galėtų mokytis iš pagyvenusių, didelę darbo patirtį turinčių prekybininkų.

Kunigunda Sakalauskienė už prekystalio jau trečias dešimtmetis. Plaukus papuošė sidabras, veide giliau įsirėžę raukšlės, o mielas, šiltas žvilgsnis, šypsena, atidumas pirkėjams, dėmesingumas mažam, jaunam, senam nesumažėjo.

Nelaimės, ligos, nesėkmės paliečia kiekvieną žmogų. Palietė ir ją. Tačiau šypsena neužgeso veide, santykiuose su pirkėjais jos nepakeitė jokios negandos. Niekada ir niekas jos nėra matęs piktos, priekabios. Visada visiems patars, padės iš-

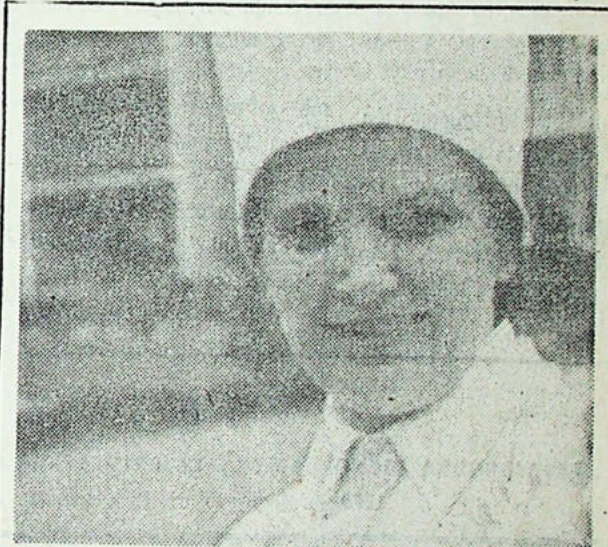
sirinkti prekę be priekaištų, go žvilgsnio, juo labiau žodžio.

Neseniai ji sugrįžo po sunkios operacijos. Piršosi mintis, kad dabar ši prekybininkė negalės dirbti su ankstesniu atidumu, kitus džiuginančia šypsena. Tačiau ir ši kartą ji visiems šypsojosi. Galbūt sukaupusi dvasines ir fizines jėgas šypsojosi. Vėl kantriai taisė pirkėjų pusiau nuo pakabų nutrauktus megztukus ir mielai visiems patarinėjo renkantis prekę.

Sioje parduotuvėje tiriama ir pirkėjų paklausa. Jei šią dieną ko nors pageidaujama nėra, ji būtinai pasirūpins, kad po savaitės, kitos pirkėjų laukiama prekė būtų atvežta į parduotuvę.

Norėjęsi, kad jaunos prekybos darbuotojos, kurios, aptarnaudamos pirkėjus, neretai būna grubios, irzlios, priekabios, pasimokyty iš troškūnietės K. Sakalauskienės ir būtų panašios į šią prekybininkę.

D. Stulgienė
Troškūnų KPTM dėstytoja

nukeblai ir nusi.

Pokalbį tęsia skaitytojas

Gėrio ir blogio daigai sudygsa vaikystėje

Vaiko auklėjimas — vienas, nenutrūkstamas procesas. Mokom vaiką, kai jis sėdi prieš mus, ir mes jam aiškinam žmogiškos moralės normas, ir tada, kai galvojame, kad jis žaidžia, aptariame, ir ne visai tinkamai, savus suaugusių reikalus. Auklėjam, kai supykę ar girtas, svyrnuodamas tėvas praveria duris, ir nors nieko nesako, bet savo girtu žvilgsniu įrežia vaiko širdyje žymę.

Pavyzdžiui, vakare tėvai vaišino draugus, išleidami pakvietę dar kartą ateiti. Tačiau užsidaro durys, ir apie savo draugus tėveliai kalba nepageidaujamus dalykus. Vaikas viską mato ir girdi, stengiasi suvokti tokį suaugusių elgesį. Jis pasimeta, kodėl taip neigiamai vertinami draugai, su kuriais ką tik maloniai kalbėta. Taip pasėdime vaiko sąmonėje

veidmainiavimo grūdėlius.

Susipyko mama su tėveliu. Pasakė vienas kitam aštrių žodžių. Vaikas stebi, klausosi ir prisimena, o suaugę išsimiegojo ir pamiršo, ką kalbėjo.

Dažnai tenka stebėti, kad darželio grupę lankantis vaikas pasikeičia. Iš gero, draugiško berniuko ar mergytės pasidaro neatpažįstamas, atžarus vaikas. Galima drąsiai tvirtinti — šeimoje tarp tėvų „klimatas“ pasikeitė, atšalo. Šeimoje, kur dažnai puotauja, geria, vaikai žaidžia vaišes, po to valdo girtus, rėkauja, ir tada labai norisi, kad tą vaikų žaidimą matytų tėvai. Nors apie tai pasakius tėvams, jie tikriausiai įsižeistų ir sakyty, kad auklėja juos juodina. Muša, skriaudžia draugus, daugiausia vaikai iš tų šeimų, kuriose tėvo ir motinos santykiai nedraugiški, atšiaurūs. Savo įsitikinimus, įpročius, pažiūras vaikas į gyvenimą nešasi iš namų.

Jeigu šeima darbšti, draugiška, jeigu vaiko neaugina baltarankiu, skatina dirbti, vaikas ir užaugs būna darbštus. Ir atvirkščiai, jei šeimoje vyrauja tinginystė, apgaudinėjimas, palaidas gyvenimas, žinokite, kad ir mažylis gali išaugti toks pat, kokie jo suaugę artimieji.

Ką išauginsime, tą ir turėsime. Nes kuo anksčiau pasėjama, tuo tvirtiau prigys, įsišaknyja. Tai vienodai liečia ir gera, ir bloga. Anksčiau ikimokyklinis amžius didelę dalimi lemia būsimą žmogaus gyvenimą. Tai dabar įrodyta stebėjimais ir niekam nekelia abejonių. Labai svarbu, kad kiekviena mama ir kiekvienas tėvelis vaiko sieloje nuo pat gimimo sėtų tik gėrio grūdus. Neveltui liaudis sako: pasėsi įprotį — pjausi charakterį.

J. Burksienė
Anykščių miesto vaikų lopšelio-darželio Nr. 9 auklėtoja

Jau penkiolikią sezoną ruošia pusryčius, pietus, vakarienę Anykščių miesto namų „Silelis“ lankytojams Vanda Skopienė. Moteris kartu su darbo draugėmis kovoja už aukštą aptarnavimo kultūrą, stengiasi, kad kiekvienas, išeidamas iš valgyklos, būtų patenkintas maistu. Todėl virėjų pagaminti patiekalai visuomet būna skanūs, maistingi. Apie tai byloja daug padėkų, įrašytų atsiliepimų knygoje.

Vanda Skopienė — pirmaujanti poilsio namų valgyklos virėja, savo darbo žinovė. Jai suteikta aukščiausia — ketvirta kategorija.

Vyt. Bagdono nuotr.

KOIEK IYVINIS
DARBAS

3 psl. 1979. VII, 15

DUONA BUVO SKANI

„Iškeltois 3rusk“

Be virtuvės meno, ekonomikos paslapčių negali užaugti nė viena mergaitė.

Duktė Danutė didžiulioji: „Pas mus nieko nebuvo per daug, bet niekas nebuvo užrakinta. Mes anksti išmokome taupumo: išmokome ne tik skanėstų pataupyti, bet ir bulvę, duonos žiarnę.“

Eina šeimos pedagogika per kaimo kaimą, kur vaikai stato smėlio pilis, žaidžia karą, susivaidija ir vėl susitaiko. Kieme vaikai žaidžia ne tik tankistus ir pasieniečius, leidžia raketas ir kosminius laivus. Kieme susikryžiuoja kelių šeimų pedagogika. Čia glūsta pirmoji draugystė, pirmasis draugo „iš svetimo kiemo“ pasirikimas. Per draugystę kieme formuojasi kantrybė, sugėdijimas palaukti, neskubėti, už-

leisti vietą draugui, draugui prireikia paslaugumo, išmokstama tarnauti kitam.

Kokia gi Janonių šeimos pedagogika?

— Auginame vaikus paprastai, — nusišypso Antanas Janonis. — sąžiningai dirbome, nesame nieko iš kolūkio parvilkę namo. Tiesa, ne tik valstybė, bet ir kolūkis mums gerai padėjo. Rūpinosi didele šeima. Tai bene svarbiausia. Gyvenome nelengvai. Tokį pulkėlį tik pamaitink, o buvo taip, kad du vystykluose, du lovytėje, o trys nuo stalo puoduko nepasiima. Paskui po šešis, po septynis į mokyklą reikėjo išleisti... bet gyvenau sąžiningai.

Visi Janonių vaikai darbu-tūs kaip bitutės, tie, kurie jau patys renkasi savo gyvenimo kelią, nenori kelti sparnų iš gimto kolūkio.

Duktė Vida kolūkyje melžia karves, Antanas traktorininkas, Valentinas, tik iš armijos grįžęs, elektrikas, bet irgi nori kolūkyje likti. Rimantas arija kolūkio laukus.

Alma su Dana pasirinko darbininkškas specialybes, nes tuo laiku kolūkyje gal net nereikėjo jų darbinių rankų.

Mes, pedagogai, pastebime, kad kaimo bodisi daugiau tie, kurių tėvai nepatenkinti savo darbu ir vaikams iš mažens kalta: „Buvo blogi laikai, mes negalėjome mokyti, todėl ir braido me purvyną... tu mokykis — tapsi mokyto, galėsi lengvai gyventi...“ O kiekvienas vaik-tas iš toli labiau blizga. Taip kaimo vaikai ir sapnuoja miesto aukštus mūrus, restoranus, teatrus, puošnius drabužius... taiso sparnus išskristi iš kaimo. Nors ne vienas, palekęs į miestą, dažnai neranda laimės kaip loj dainoj „Miesto gatvės asfaltuotos — tik ten laimės neradau“.

Grazias pagrindines šakas išleido Janonių vaikai šeimoje — pamilo žemę, duoną, Motina didvyrė (šiais metais Bronei Janonienei suteiktas

„Motinos didvyrės“ vardas) įskiepijo meilę gimtinei, ber-zui šalia namo, švilpaujan-čiam varnėnui, vaikui išmo-ko gyventi draugiškai, gerbti kitą žmogų, sąžiningai dirbti, būti geru draugu, šeimoje išmoko ištikimybės tėvų idealams.

Zinoma, kiekvienam — sa-va laimė. Niekas nedaro žmogaus tokio laimingo, kaip geri vaikai. Nedauge-liui likimas teikia tokį ma-lonumą — užaugti vienuoli-kos brolių ir seserų draugys-tėje, išmokyti dar po tėvų stogu pasidalinti ne tik ka-sni duonos.

Daujočių gyvenvietėje, pa-sipuošusioje šiuolaikiniais standartiniais raudonstogiais namais, ant kalnelio stovi kukli trobelė, nedidelė, jau patęsusiomis sienomis, bet joje tiek daug skardaus juo-ko, jaunatviško džiugiesio. Čia niekada nebuvo nuoo-du ir liūdna — virė, kunku-liavo tikras gyvenimas, ku-pinas laimės ir rūpesčių.

Aukštinė didvyrio žvaigž-dė įteikiama žmonėms, atli-kusiems žygdarbius ar di-džiūs darbus. „Motinos di-dvyrės“ žvaigždė papuošė Bronės Janonienės krūtinę irgi už žygdarbių. Ji užaugi-no vienuolika vaikų!

Juozas Danilavičius mokytojas

Per dieną — keturios ekskursijos

Istorijos paminklai, litera-tūrinės vietos, nuostabi gam-ta daro mūsų rajoną pat-rauklių turistams ir ekskur-santams. Praėjusį šeštadienį, sekmadienį Anykščių krašte buvo turistai iš saulėtojo Taškento, Baku, Ceboksary, Maskvos srities. Buvo paten-kinti ekskursija „Literatūri-niai Anykščiai“ Jurbarko ra-jono žemdirbiai, Kupiškėje taltinkaujantys studentai. Prityrę ekskursijų vadovai G. Kolesnikova, R. Zudytė ir kiti per dvi savaitgalio dienas supažindino su mūsų rajonu daugiau kaip 250 sve-čių. Dabar kasdien Panevė-zio kelionių ir ekskursijų biu-ro Anykščių filialo ekskur-jų vadovų paslaugomis pa-sinaudoja 3—4 turistų gru-pės.

J. Jonaitis

Cirko gastrolės

Praėjusį šeštadienį Anykš-čiuose lankėsi cirko kolekty-vas „Dono šypsenos“. Sve-čiai parodė RTFSR nusipel-nusio meno veikėjo V. Vaš-čenkos režisuotą programą „100 minučių juoko terapi-jos“. Programoje dalyvavo akrobatai, oro gimnastai, iliuzionistai, fokusininkai ir kt. Anykščėnai turėjo progos susipažinti su Sąjunginio cirko artistų konkurso lau-reatais klounais satyrikais M. Kunakovskiu, G. Voličen-ka. Grojo instrumentinis ansamblis, vadovaujamas V. Kribos.

A. Burda

Išvyka į Novgorodą

Rajono ryšininkai grįžo 14 keturių dienų kelionės, ku-rios tikslas — pamatyti se-uąjį Novgorodą. Ekskursija po miestą supažindino anykščėnus su Novgorodo architektūros paminklais, Kremliumi, Soboru, jie ap-žiūrėjo naujai kuriamą Nov-gorodo buities muziejų. Eks-kursijos dalyviai lankėsi tu-rtoriniame miestelyje Stara-ja Rus, pabuvojo F. Dosto-jevskio namelyje.

M. Ažeraitė

Redakatoriaus pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

Dėmesio!

RVKS paruošų kontora visuose paruošų punktuose neribotais kiekiais superka įvairius vaisius ir uogas. Mo-kama valstybinėmis supirki-mo kainomis. Paruošų kontoroje ir su-pirkimo punktuose sudaro-mos ilgalaikės sutartys dėl įvairių žemės ūkio produktų supirkimo.

Paruošų kontora

Dėmesio!

Kviečiame rajono gyvento-jus stoti į trišininkystės draugiją, kuri veikia prie pa-ruošų kontoros. Draugijos nariai pirmoje eilėje aprūpinami metaliniu vielos tinklu bei pašariniais grūdais.

Paruošų kontora

Reikalinga

„Puntuko“ kolūkini sku-biai reikalingas suvirintojas elektra ir dujomis. Kreiptis į kolūkio valdy-bą arba skambinti telefonu 5-11-92.

Andrioniškio kolūkiai rei-kalingi statybininkai, mecha-ninių dirbtuvių statybai. Dėl darbo sąlygų kreiptis į kolūkio valdybą arba skam-binti telefonu 4-39-19.

Anykščių RVKS restoranui „Puntukas“ skubiai reikalin-gos virtuvės darbininkės, ga-mybos bei buhalterijos mo-kinės.

Kreiptis į šiuo adresu: Anykščiai, Baranauko a. 16 i direktorių Administracija

Naikinkite kopūstų kenkėjus

Daugiausia žalos kopūs-tams padaro kopūstinis ir ropinis baltukas bei kopūs-tinis pelėdgalvis. Kopūstinis baltukas kenkia ne tik ko-pūstams, bet ir kitoms kryž-mažiedinėms kultūroms.

Baltuko vikšrai graužia lapus iš pakraščių, palikda-mi stambesnes gyslas. Ats-kirais metais pažeistų auga-lų būna 75—100 procentų.

Drugiai stambūs su bal-tais sparnais ir juodom dė-mėm priekinių sparnų kam-puose. Patelės priekiniuose sparnuose dar turi dvi juo-das dėmes. Kiaušinėliai bu-telio formos, geltoni, išilgai

briaunoti. Vikšrai pilkšvai žali, kūno apačia geltona, nugara kiek šviesesnė. Lėliu-kės dengtos, žalsvai gelto-nos. Žiemoja lėliukės ant me-džių kamienų ir kt. Drugiai pradeda skraidyti gegužės mėnesį. Pavasarinė genera-cija būna negausi. Antros generacijos drugiai skraido nuo liepos mėnesio iki ru-dens ir padaro daug nuosto-lių.

Kryžmažiedėms daržovėms pradeda kenkti antrosios kar-tos kopūstinis ir ropinis bal-tukų vikšrai bei kiti kenkė-jai.

Naikinkite juos 0,3 proc. chlorofosu (1,5 kg 1 ha) ar-ba 0,2 proc. karbofosu (1 kg 1 ha), arba 0,2 proc. tri-chlormetafosu (1 kg 1 ha), arba 0,5 proc. entobakterinu (2,5 kg 1 ha). Entobakteri-ną varloti, kai oro tempera-tura ne žemesnė kaip 17°C.

Individualiuose sklypuose chlorofosą naudoti draudžia-ma.

A. Tylaitė

Angalų ligų ir kenkėjų Elimininkų signalizacijos ir prognozių punkto fitopatologe

Nuoširdžiai užjaučiame VLADĄ DEVINDAUSKĄ, mirus mylimai seseriai.

J. ir A. Tamilina, A. ir V. Malinauskai, B. ir A. Adamoniai, A. ir V. Zukauskai, V. ir V. Šimonaičiai

Mirus ALFONSUI BA-RONUI, nuoširdžiai už-jaučiame velionio šeimą ir artimuosius. „Lenino keliu“ kol-ūkio valdyba

POVILUI KAZLOVUI Liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžia užuojautą. Naujasodžio tarybinio ūkio administracija

Nepaguodžiamo liūdesio valandą, staiga mirus STASIUI NAVASINS-KUI, reikiame nuoširdžią užuojautą žmonai, moti-nai ir artimiesiems. Anykščių MK profsa-junginė organizacija

Anykščių sportinis-techni-nis klubas organizuoja vai-ruotojų-mėgėjų kursus. Norintieji mokytiis renkasi šių metų liepos 27 d. 19 val. sportiniame-techniniame klube Anykščiai, Troškūnų g-vė Nr. 3.

STK Viršininkas

PETRIUI BELOGLAZOVUI Tegu nuoširdūs užuo-jautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mi-rus mylimai mamytėi. Naujasodžio tarybinio ūkio administracija

ALDONAI STRAZDIENEI Nuoširdžiai užjaučiame dėl tėvelio mirties ir liū-dime kartu. Kaimynai

Mirus STASIUI NAVA-SINSKUI, gilaus liūdesio valandą, reikiame nuošir-džią užuojautą velionio motinai ir žmonai. Juknevičiai, Anilčiai, Vilimas, Tumai

NADEI SAPKAUSKIENEI Gilaus liūdesio valan-dą, mirus mylimai mam-ytei nuoširdžią užuojautą reikiame Kurklių kolūkio kiau-liui fermos darbuoto-jai

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS PER PARA 1979 m. liepos 9 — 16 dienomis

Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg		Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+, lygi-nant su 1978 m.			per parą	+, lygi-nant su 1978 m.
Andrioniškis	109	10,7	+0,4	„Puntukas“	103	10,1	—
„Anykščių šilėlis“	100	11,7	—0,2	„Skimionys“	100	9,3	—0,4
„Ateitis“	99	10,1	—0,2	„Surdegis“	85	9,0	—2,3
„Atžalynas“	101	9,6	—0,3	„Svėdasai“	95	10,9	—0,6
„Aukštakalniš“	94	10,6	—1,3	„Svyturys“	97	13,1	—0,6
„Aušra“	92	9,4	—1,3	„Už taiką“	107	11,0	+0,3
„Ažuolas“	98	8,9	—0,2	„Vienybė“	83	10,3	—2,4
Cerniachovskio	98	10,4	—0,5	Jakiškio t. ūkis	95	11,0	—0,3
„Gegužės pirmoji“	96	12,7	—0,3	Naujasodžio t. ūkis	82	9,1	—2,0
„Gimtoji žemė“	99	12,0	—	Raguvelės t. ūkis	87	9,3	—1,4
„Gintaras“	94	10,4	—0,7	Staškūniškio t. ūkis	95	8,4	—0,7
K. „Staro“	91	11,3	—1,0	Sodininkystės t. ūkis	115	12,7	+1,1
Kurkliai	104	9,6	—0,1	Elmininkų eksp. ūkis	89	10,3	—1,6
„Lenino keliu“	102	12,9	+0,2	Aknystų pagalb. ūkis	98	9,1	—
Levaniškis	94	13,1	—0,2	RAJONE:	96	10,6	—0,5
M. Melnikaitės	116	9,3	+1,2	Anykščių rajono valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis			
„Nevežis“	96	9,3	—0,7				
„Pirmyn į komunizmą“	96	10,7	—1,0				

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redakatoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdi-nama rotacine mašina. Indeksas 67352. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.189 Užsak. Nr. 1222